



Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж1 204/25
16.5.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Гордане Тошић, председника већа, Љиљане Милосављевић и Милице Аксентијевић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ђорђе Марковић, адвокат из Београда, ул. Балканска бр. 6, против туженог ЈП „Пошта Србије”, са седиштем у Београду, ул. Таковска бр. 2, чији је пуномоћник Немања Срзентић, адвокат из Београда, ул. Грачаничка бр. 16, ради поништаја анекса, одлучујући о жалби тужиоца, изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П1 989/24 од 30.9.2024. године, у седници већа одржаној дана 16.5.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Првог основног суда у Београду П1 989/24 од 30.9.2024. године у ставу првом изреке, тако што се **ПОНИШТАВА** као незаконит анекс број 26 уговора о раду број 2002-10312/1 од 28.2.2002. године, закључен дана 18.5.2021. године.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење о трошковима поступка, садржано у ставу другом изреке пресуде Првог основног суда у Београду П1 989/24 од 30.9.2024. године, тако што се **ОБАВЕЗУЈЕ** тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова првостепеног поступка исплати износ од 203.625,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде, а **ОДБИЈА** захтев туженог за накнаду трошкова првостепеног поступка.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова другостепеног поступка, исплати износ од 49.500,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 989/24 од 30.9.2024. године године, ставом првим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи као незаконит анекс број 26 уговора о раду број 2002-10312/1 од 28.2.2002. године, закључен дана 18.5.2021. године. Ставом другим изреке обавезан је тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка исплати износ од 187.125,00 динара.

Против наведене пресуде тужилац је благовремено изјавио жалбу, из свих законских разлога.

Тужени је поднео одговор на жалбу тужиоца.

Испитујући првостепену пресуду у границама овлашћења прописаних чланом 386. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр.72/11...18/20), Апелациони суд у Београду је оценио да је жалба тужиоца основана.

Према чињеничном стању утврђеном у првостепеном поступку, тужилац је био у радном односу код туженог, на основу уговора о раду бр. 2002-10312/1 од 28.2.2022. године, на радном месту шефа Службе за имовинске послове у Дирекцији за правне, имовинске и опште послове, Сектору за имовинскоправне послове, ВСС-VII ССС, а од 19.10.2018. године, на основу Анекса број 18 уговора о раду бр. 2002-10312/1 од 28.2.2022. године, обављао је послове руководиоца сектора у Функцији правних послова и управљања непокретностима, Потфункција управљање непокретностима, Сектор за располагање непокретностима. Тужени је 18.5.2021. године уручио тужиоцу обавештење о понуди за закључење Анекса број 26 уговора о раду од 29.4.2021. године, ради премештаја на други одговарајући посао – Руководилац службе у Функцији правних послова и управљања непокретностима, потфункција Управљање непокретностима, Сектору за располагање непокретностима, Служби за имовинскоправне послове и послове промета непокретностима, због потребе процеса и организације рада, који се састоје у бољем и рационалнијем коришћењу кадровских капацитета запослених, а остварују флукуацијом запослених унутар организационог дела предузећа. Правилником о организацији и систематизацији послова у ЈП „Пошта Србије”, од 21.4.2015. године, за обављање наведених послова прописан је седми степен стручне спреме и три године радног искуства. Дана 29.4.2021. године тужилац и тужени су закључили Анекса бр. 26 уговора о раду бр. 2002-10312/1 од 28.2.2002. године, којим је измењен уговор о раду, и тужилац је због потребе процеса и организације рада рада премештен на радно место руководиоца службе у Функцији правних послова и управљања непокретностима, подфункција Управљање непокретностима, Сектору за располагање непокретностима, Служби за имовинскоправне послове и послове промета непокретностима, почев од 19.5.2021. године, са описом послова: организација, координација и руковођење радом службе, оперативна и документарна контрола процеса рада у служби, праћење и примена прописа, давање упутства и обезбеђивање извршавања радних задатака у служби и обављање других послова по налогу непосредног руководиоца.

На основу утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је закључио да је тужбени захтев тужиоца неоснован. Према датим разлозима, тужени послодавац је доставио тужиоцу обавештење од 29.4.2021. године о понуди за закључење Анекса број 26 уговора о раду бр. 2002-10312/1 од 28.2.2002. године, у којем су наведени конкретни разлози за измену уговорених услова рада, због потребе процеса и организације рада која се састоји у бољем и рационалнијем коришћењу кадровских капацитета запослених, а остварује се флукуацијом запослених унутар организационог дела предузећа, који послови су утврђени Правилником о организацији и систематизацији послова код туженог број 970 од 21.4.2015. године, имајући у виду потребу обезбеђења извршилаца за обављање наведених послова, као и чињеницу да тужилац испуњава услове за обављање тих послова, с обзиром на то да је за те послове прописан седми степен стручен спреме, коју тужилац има. Првостепени суд је оценио да је тужени у обавештењу о понуди за закључење Анекса број 26 уговора о раду дао разлоге који представљају потпуне и законите елементе понуде и да се понуда заснива на потреби процеса и организације рада код туженог, па су испуњени услови који се односе на одговарајућу врсту и степен стручне спреме запосленог, као и да је постојала објективна потреба за премештај тужиоца. Према мишљењу првостепеног суда, тужени је у обавештењу дао јасне и конкретне разлоге, а не општу формулацију, јер је постојала потреба за премештајем тужиоца на други одговарајући посао, који је у погледу услова прописаних за рад на том послу одговарајући за тужиоца и понуда за премештајем је била резултат стварних потреба процеса и организације рада код туженог. Првостепени суд је оценио да запослени може заузимати више или ниже радно место у класификацији послова код послодавца, све док је за обављање одређеног посла потребна стручна спрема коју има тај запослени. Првостепени суд је закључио да је тужени у свему поступио у складу са одредбама члана 171. и 172. Закона о раду и да члан 172. Закона о раду не прописује обавезу послодавца да у понуди за закључење анекса уговора о раду наведене додатне критеријуме којима се руководио приликом избора запосленог за премешта, због чега је спорни анекс уговора о раду законит.

Међутим, оваква одлука се не може прихватити као правилна, јер је првостепени суд на правилно и потпуно утврђено чињенично стање погрешно применио материјално право, на чију правилну примену другостепени суд пази по службеној дужности, а на коју неправилност тужилац основано указује у жалби.

Према одредби члана 171. став 1. тачка 1. и став 2. Закона о раду („Службени гласник РС”, број 24/05...75/14), послодавац може запосленом да понуди измену уговорених услова рада (у даљем тексту: анекс уговора) ради премештаја на други одговарајући посао, због потреба процеса и организације рада. Одговарајућим послом у смислу става 1. тач. 1.) и 3.) овог члана сматра се посао за чије се обављање захтева иста врста и степен стручне спреме који су утврђени уговором о раду.

Одредбом члана 172. став 1. истог закона, прописано је да је уз анекс уговора о раду, послодавац дужан да запосленом достави писмено обавештење које садржи разлоге за понуђени анекс уговора, рок у коме запослени треба да се изјасни, који не може бити краћи од осам радних дана и правне последице које могу да настану непотписивањем анекса уговора.

Поштујући наведене норме, писано обавештење за закључење анекса уговора о

раду мора да садржи стварне разлоге потребе процеса и организације рада, због којих постоји оправдан разлог послодавца да запосленог премести на друге послове, односно због којих се мењају уговорени услови рада.

Обавеза послодавца да запосленом, уз анекс уговора о раду, достави обавештење о разлозима за измену уговорених услова рада, произлази из основне дужности послодавца, прописане одредбом члана 16. тачка 3. истог закона, да запосленом пружи обавештење о условима рада и организацији рада. Запослени има право да зна конкретне разлоге који су условили његов премештај са послова за које је закључио уговор о раду.

Разлози за измену уговора о раду, на основу одредбе члана 171. став 1. тачка 1. и 172. став 1. Закона о раду, морају да буду резултат стварне и реалне потребе процеса и организације рада, а понуда за закључење анекса уговора о раду мора да садржи разлоге који су условили премештање запосленог на друго радно место. Ти разлози морају бити конкретизовани навођењем чињеница из којих произлази потреба процеса и организације рада, при чему је нужно навести конкретне чињенице које оправдавају премештање.

Како је у конкретном случају обавештењем од 29.4.2021. године о понуди за закључење Анекса број 26 уговора о раду број 2002-10312/1 од 28.2.2002. године, коју је тужилац примио 18.5.2021. године, наведено да је потреба процеса и организације рада код туженог разлог за премештај тужиоца на друго радно место и да се та потреба састоји у бољем и рационалнијем коришћењу кадровских капацитета запослених, а да се остварује флукуацијом запослених унутар организационог дела предузећа, по мишљењу другостепеног суда, такви разлози не представљају конкретизоване разлоге за премештај тужиоца на друго радно место, нити се из таквих разлога види стварна потреба за премештајем тужиоца и који су то конкретни критеријуми којима се руководио тужени као послодавац када је одлучио да управо тужиоца премести на друго радно место, те шта тачно подразумева рационалније коришћење кадровских капацитета и како се премештајем тужиоца остварује флукуација запослених код туженог. Чињеница да послови на које је тужилац премештен одговарају његовој стручној спреми, не подразумева да су нужно у потпуности испуњени услови прописани чланом 171. Закона о раду, као и да постоји стварна и оправдана потреба да управо тужилац буде премештен на друго радно место.

Из наведених разлога, по оцени другостепеног суда, оспорени анекс број 26 уговора о раду број 2002-10312/1 од 28.2.2002. године, не може се сматрати законитим, због чега је првостепена пресуда преиначена у ставу првом изреке и наведени анекс поништен као незаконит и одлучено као у ставу првом изреке ове пресуде.

Како је преиначена побијана одлука у ставу првом изреке, то је преиначено и решење о трошковима поступка, садржано у ставу другом изреке побијане пресуде, па су тужиоцу, с обзиром на успех у спору, у складу са одредбама члана 153. став 1. и 154. Закона о парничном поступку, досуђени трошкови који су били потребни за вођење парнице, и то за састав тужбе и једног образложеног поднеска у износу од по 24.750,00 динара, за заступање на три одржана рочишта у износу од по 29.250,00 динара, за приступ на једно неодржано рочиште у износу од 16.875,00 динара, као и за састав

жалбе износ од 49.500,00 динара, укупно 203.625,00 динара, одмерени према Тарифи о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката и према опредељеним трошковима тужиоца, у складу са одредбом члана 163. став 2. истог закона, а одбијен захтев туженог за накнаду трошкова првостепеног поступка. Из наведених разлога, одлучено је као у ставу другом изреке ове пресуде.

Тужилац је успео у поступку по изјављеној жалби, па му припадају трошкови за састав жалбе у износу од 49.500,00 динара, у складу са Тарифом о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката. Захтев туженог за накнаду трошкова за састав одговора на жалбу је одбијен као неоснован, јер ови трошкови нису били нужни за вођење ове парнице

Из наведених разлога, применом одредаба члана 394. тачка 4, 401. тачка 3. и 165. став 2. Закона о парничном поступку), одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Гордана Тошић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић**